

Sygnatura akt III RC 229/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Kleczkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2022 roku w Kole

sprawy z powództwa małoletniego M. Z. zastępowanego przez matkę W. P.

przeciwko S. Z.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego S. Z. na rzecz małoletniego syna M. Z. do kwoty po 900,00 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego W. P., do dnia 15 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności, poczynając od dnia 5 października 2021 roku i to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 31 sierpnia 2017 roku w sprawie sygnatura akt I C 553/17.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole kwotę 200,00 zł tytułem częściowego zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

IV. Koszty z tytułu zastępstwa adwokackiego między stronami wzajemnie znosi.

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

S ę d z i a

Agnieszka Pietruszka

Sygnatura akt III RC 229/21

UZASADNIENIE

w zakresie pkt I i III wyroku z dnia 13.04.2022 r.

Działająca w imieniu małoletniego syna M. Z. – jego matka W. P. (1) – wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych na jego rzecz od pozwanego S. Z. wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 31.08.2017 r. z kwoty 600 zł do kwoty 1.200 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podniosła, iż po raz pierwszy alimenty na rzecz powoda zostały ustalone powyższym wyrokiem. Aktualnie M. jest uczniem V – ej klasy szkoły podstawowej. Wraz z matką mieszka w domu należącym do jej męża M. P.. Od czasu ustalenia alimentów koszty utrzymania M. znacznie wzrosły. W 2020 r. stwierdzono u niego zaburzenia pamięci krótkotrwałej, które wiążą się z koniecznością zapewnienia mu regularnych specjalistycznych wizyt lekarskich, badań EEG, badań biofeedback oraz lekarstw. Koszty miesięcznej

opieki medycznej małoletniego kształtują się między 200 zł a 250 zł. Poza powyższym, do koniecznych wydatków związanych z utrzymaniem M. należy zaliczyć również koszt zakupu aparatu ortodontycznego za kwotę 2.500 zł – 3.000 zł. W kwietniu 2021 r. matka powoda kupiła komputer A. (laptop) za kwotę 1.599,99 zł oraz tablet L. za kwotę 939 zł. Na miesięczne koszty utrzymania M. składają się poza tym: wyżywienie – 600 zł, opał – 566 zł, opłaty za energię elektryczną – 170 zł, opłaty za TV i internet – 65 zł, opłaty za telefon – 50 zł, koszty zakupu suplementów diety – 80 zł, odzież i obuwie – 170 zł – 200 zł, koszty dojazdu do lekarza i psychologa – 70 zł, wywóz nieczystości – 100 zł, tusze do drukarki – 42 zł, przybory szkolne i zeszyty – 40 zł, papier do drukarki – 12 zł, wydatki na rozrywkę – 70 zł. Do tego zaliczyć również trzeba koszty zimowych i letnich wyjazdów wakacyjnych w kwocie 3.000 zł, opłacanych w całości przez M. P.. Pozwany jest zatrudniony w M&K. F. i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 4.200 zł – 4.700 zł. Poza M., pozwany nie posiada innego dziecka na utrzymaniu. Natomiast matka małoletniego jest obecnie osobą bezrobotną. Na utrzymaniu ma także córkę pochodzącą ze związku małżeńskiego z M. P.. Ze względu na to, iż dotychczas alimenty nie pokrywały wszystkich kosztów utrzymania M., od lutego 2020 r. jego matka korzysta z pomocy finansowej swojego męża.

Pozwany – S. Z. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 750 zł, podnosząc iż od dnia orzeczenia rozvodu do dnia wniesienia powództwa potrzeby małoletniego powoda nie wzrosły o 100 %. Zdaniem pozwanego, wskazane przez matkę powoda wydatki miesięczne są przeszacowane w zakresie kosztów wydatkowanych na opał, który powinien zostać podzielony na 4 osoby, skoro powód zamieszkuje z matką, mężem matki i przyrodnim rodzeństwem. Przeszacowane są także koszty zakupu papieru i tuszu do drukarki. Z kolei wywóz nieczystości powinien oscylować w kwocie około 20 zł. S. Z. nie kwestionował kwoty 600 zł na wyżywienie dla małoletniego powoda, kosztów związanych z telefonem, suplementami diety oraz dojazdami do lekarzy. Pozwany podniósł, że matka powoda nie przedłożyła żadnych dowodów potwierdzających fakt ponoszonych wydatków. W jego ocenie, kwota wydatków na rzecz M. nie powinna przekraczać 750 zł w skali miesiąca. Niezależnie od tego, nie można pominąć faktu świadczeń 500 plus. S. Z. wskazał, że średniomiesięcznie jego dochód wynosi 4.600 zł netto, natomiast średniomiesięczne koszty utrzymania obejmują: wyżywienie – około 1.000 zł, środki czystości – około 150 zł, energia elektryczna – około 50 zł, rata kredytu na zakup mebli – 800 zł, czynsz – 922 zł, wywóz śmieci – 18 zł, gaz – 40 zł, suplementy diety – 50 zł, paliwo – 400 zł, ubezpieczenie samochodu – 50 zł, telefon – 100 zł, zakup odzieży – 100 zł, zakup butów – 100 zł, utrzymanie samochodu – co najmniej 100 zł. Zapłacenie żądanych alimentów i pokrycie jego wydatków wynoszących około 3.800 zł powodowałoby, iż pozwanemu nie pozostawałoby do dyspozycji żadne środki na zabezpieczenie potencjalnych wydatków.

Sąd ustalił co następuje :

Wyrokiem z dnia 31.08.2017 r. Sąd Okręgowy w Koninie rozwiązał przez rozwód małżeństwo S. Z. z W. Z. (obecnie P.). Jednocześnie Sąd pozostawił im wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem M. (ur. (...)), ustalając jego miejsce zamieszkania w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. Poza tym, Sąd zasądził od S. Z. na rzecz małoletniego M. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie.

(dowód: akta I C 553/17 Sądu Okręgowego w Koninie)

Małoletni powód miał wówczas ukończone 7 lat. Od września 2017 r. miał rozpocząć naukę w szkole podstawowej.

(dowód: akta I C 553/17 Sądu Okręgowego w Koninie)

Matka powoda była zatrudniona na okres próbny do dnia 31.08.2017 r. w (...) GmbH Sp. z o.o. z siedzibą w K. na stanowisku tapicera/pomocnika stolarza. Jej stawka godzinowa była ustalona na kwotę 12,50 zł brutto. Za miesiąc lipiec 2017 r. wynagrodzenie wyniosło 2.000 zł.

W. P. (1) wynajmowała mieszkanie, za które czynsz wynosił 950 zł miesięcznie. Dodatkowo opłaty za energię elektryczną wynosiły około 80 zł miesięcznie.

(dowód: akta I C 553/17 Sądu Okręgowego w Koninie)

S. Z. także był zatrudniony w M&K. F., a jego zarobki wynosiły od 2.500 zł do 3.000 zł. Pozwany wynajmował mieszkanie w K., za które czynsz wynosił 1.000 zł miesięcznie.

(dowód: akta I C 553/17 Sądu Okręgowego w Koninie)

Małoletni M. obecnie ma ukończone 12 lat i uczęszcza do V – ej klasy szkoły podstawowej. Koszt zakupu wyprawki dla niego wyniósł w sumie 600 zł – 700 zł. W skład tej wyprawki wchodził plecak za kwotę 260 zł, piórniki, zeszyty, okładki, przybory do pisania i malowania oraz ćwiczenia. Poza tym, M. Z. dwa razy w tygodniu korzysta z obiadów szkolnych, a stawka dzienna za obiad wynosi 12 zł. Małoletni jeździ do szkoły autobusem szkolnym. W bieżącym roku szkolnym zostały zorganizowane dwie jednodniowe wycieczki, w których M. wziął udział. Koszt jednej wycieczki wynosił 130 zł. Nadto, matka małego powoda opłaciła składki i ubezpieczenie w szkole. Kupiła również dla syna komputer i tablet.

M. w ostatnim czasie miał wymieniane okulary, które kosztowały 600 zł, zaś za wizytę matka zapłaciła 200 zł. Co pół roku małoletni będzie miał wyznaczane kontrole, gdyż jego wada ulega pogorszeniu. M. odbył też wizytę u ortodonta, która kosztowała 100 zł. Małoletni powód przyjmuje leki z uwagi na zaburzenia pamięci. W bieżącym roku przeszedł badania w poradni psychologiczno-pedagogicznej i posiada opinię, w związku z którą ma obniżoną punktację na sprawdzianach. W zeszłym roku małoletni miał też wykonane badania EEG. Nadto, miał zalecone badania biofeedback. Koszt zakupu leków i suplementów dla M. wynosi około 100 zł.

Małoletni nie ma kontaktu z ojcem, albowiem nie chce z nim utrzymywać kontaktów. Pozwany w styczniu 2022 r. zakupił głośnik przenośny za kwotę 177,77 zł, który przekazał synowi z okazji urodzin. Natomiast na Święta Bożego Narodzenia dał mu 150 zł.

(dowód: paragon imienny z dnia 12.01.2022 r. k.55, zeznania matki powoda k.65-66, zeznania pozwanego k.66-66v)

Matka powoda w 2019 r. zawarła związek małżeński z M. P.. Mają dwie córki 3 – letnią N. oraz K. urodzoną w styczniu br. Do czasu zajścia w ciążę z pierwszą córką, tj. do kwietnia 2018 r. W. P. (1) pracowała w M&K. F.. Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego przez okres 3 miesięcy pracowała w firmie (...) jako pracownik fizyczny, osiągając zarobki w kwocie 2.300 zł – 2.400 zł. W okresie od 13.04.2021 r. do 17.01.2022 r. matka powoda była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) na stanowisku logistyka sklepu. Pracę wykonywała w K., dojeżdżając samochodem i ponosząc z tego tytułu wydatki rzędu 300 zł – 400 zł. W związku z kolejną ciążą W. P. (1) w okresie od 21.05.2021 r. do 17.01.2022 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim. Obecnie pobiera zasiłek macierzyński w kwocie około 1.900 zł.

W. P. (2) posiada działkę w miejscowości C. o powierzchni 14 arów. Ojczym powoda jest zatrudniony pracuje zagranicą i zarabia 2.100 euro.

Matka małego powoda korzysta z ulgi podatkowej na syna oraz otrzymuje na niego świadczenie wychowawcze "500+" oraz skorzystała ze świadczenia "300+". Obecna rodzina powoda wyjeżdża w 2020 r. wyjechała na kilkudniowy wypoczynek w górach, zaś w 2021 r. byli na 5 – dniowym pobycie nad morzem, którego koszt wyniósł około 3.000 zł.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k.47, świadectwo pracy z dnia 21.01.2022 r. k.63-64 zeznania matki powoda k.65-66)

Rodzina zamieszkuje w domu będącym własnością M. P.. Ostatnia opłata za energię elektryczną wyniosła 350 zł za dwa miesiące, a opłata za wywóz nieczystości wynosi 110 zł, zaś opłata za odpady niecałe 100 zł miesięcznie. Z kolei opłaty za wodę wynoszą 100 zł na dwa miesiące. Dom jest ogrzewany ekogroszkiem, którego w miesiącach zimowych zużywa się około tony i stanowi to koszt około 2.000 zł. W. P. (1) wraz z mężem wzięli kredyty na remont domu, przy czym zobowiązanie matki powoda wynosi łącznie 45.000 zł i będzie spłacane do 2026 r., zaś zobowiązanie M. P. wynosi 70.000 zł i termin jego spłaty przypada na 2028 r.

(dowód: zeznania matki powoda k.65-66)

S. Z. pozostaje w związku nieformalnym. Nadal wynajmuje mieszkanie w K., za które czynsz w 2021 r. wynosił 400 zł miesięcznie, zaś w 2022 r. 440 zł miesięcznie. Dodatkowo pozwany ponosi koszty związane z utrzymaniem mieszkania w kwocie około 538 zł oraz reguluje rachunki za energię elektryczną. Na swoje wyżywienie przeznaczają około 1.000 zł miesięcznie. Na zakup środków chemicznych wydaje od 100 zł do 200 zł. Rachunki za telefon wynoszą 100 zł miesięcznie, za internet w kwocie 70 zł. Na ubrania dla siebie wydatkuje od 100 zł do 200 zł miesięcznie. Ponadto, raz na dwa miesiące kupuje butlę gazową, która kosztuje 130 zł.

S. Z. w lipcu 2017 r. przebywał w Wojewódzkim Szpitalu (...) w K. z rozpoznaniem zapalenia mięśnia sercowego. Po wyjściu ze szpitala przez pewien czas pozostawał pod kontrolą kardiologa. Aktualnie chodzi do lekarza rodzinnego i nie przyjmuje leków na stałe.

Pozwany poza samochodem marki F. (...) z 2010 r., który zakupił w kwietniu 2021 r. za kwotę 12.500 zł, nie ma innego majątku. Na zakup w/w auta przeznaczył środki pochodzące ze sprzedaży poprzedniego w kwocie 4.000 zł. W lutym 2022 r. zapłacił za wymianę drążka kierowniczego i klocków hamulcowych wraz z częściami 530 zł.

(dowód: informacja o zmianie wysokości opłat z dnia 10.09.2021 r. k.25 oraz z dnia 5.01.2022 r. k.54, aneks nr (...) do umowy najmu lokalu mieszkalnego z dnia 30.12.2020 r. k.27, potwierdzenie salda z dnia 27.10.2021 r. k.28, aneks nr (...) do umowy najmu lokalu mieszkalnego z dnia 22.12.2021 r. k.48, karty informacyjne z leczenia szpitalnego k.56-57, potwierdzenie wymiany części i wykonanej usługi wraz z potwierdzeniem płatności kartą k.58-59, zeznania pozwanego k.66-66v)

S. Z. w okresie od dnia 25.03.2018 r. do dnia 17.11.2018 r. był zatrudniony na czas określony w M&K. F. na stanowisku stolarza/tapicera. Jego stawka godzinowa wynosiła 13,20 zł brutto. Natomiast od dnia 17.09.2018 r. pozwany jest zatrudniony na czas nieokreślony jako stolarz. W 2019 r. przychód pozwanego ze stosunku pracy wyniósł 77.285,37 zł, zaś jego dochód (po pomniejszeniu o składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz podatek należny) 53.695,86 zł, a w 2020 r. przychód wyniósł 83.308,95 zł, zaś dochód wyniósł 57.204,06 zł. W 2021 r. pozwany otrzymał wynagrodzenie w wysokości : w kwietniu - 8.055,91 zł brutto (5.627,04 zł netto), w maju – 6.163,44 zł brutto (4.291,99 zł netto), w czerwcu – 5.559,84 zł brutto (3.866,02 zł netto), w lipcu – 6.915,36 zł brutto (4.822,42 zł netto), w sierpniu – 7.009,65 zł brutto (4.888,47 zł netto), we wrześniu – 6.352,74 zł brutto (4.425,64 zł netto). Obecnie dochód pozwanego pozostaje na poziomie średnio 4.600 zł miesięcznie, przy czym składają się na niego wynagrodzenie oraz premie, których wysokość oscylowała od 1.000 zł do 1.500 zł. W związku ze Świętami Bożego Narodzenia pozwany otrzymał dodatki wynoszący około 900 zł.

(dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu z dnia 9.11.2021 r. k.26, zeznania PIT-37 za 2019 r. k.40-41 i za 2020 r. k.42-43, umowa o pracę z dnia 23.03.2018 r. k.51, aneks do umowy o pracę z dnia 17.09.2018 r. k.52, zeznania pozwanego k.66-66v)

S. Z. w dniu 13.05.2020 r. zawarł umowę kredytową w A. Banku na kwotę 3.128 zł w celu sfinansowania zakup telewizora. Pozwany spłaca raty w kwocie po 177,36 zł miesięcznie, przy czym ostatnia rata będzie płać na w maju 2022 r. Pozwany spłaca również kredyt zaciągnięty w dniu 20.10.2021 r. w (...) Banku (...) w kwocie 1.343,88 zł, którego raty wynoszą po 116,46 zł miesięcznie, a ostatnia rata będzie płaćna we wrześniu 2022 r. Ponadto, pozwany spłaca kredyt zaciągnięty w dniu 19.11.2021 r. w w/w banku w kwocie 11.000 zł. Raty z tytułu tego kredytu wynoszą po 497,36 zł miesięcznie, z tym że płatność ostatniej raty przypada na listopad 2023 r. Kredyty z (...) Bank (...) pozwany przeznaczył na umeblowanie mieszkania oraz naprawę auta.

(dowód: harmonogramy spłat kredytów k.49-50, umowa o kredyt na zakup towarów/usług z dnia 13.05.2020 r. k.53, zeznania pozwanego k.66-66v)

Sąd postanowieniem z dnia 4.01.2021 r. pominął dowód z zeznań świadka M. P., albowiem uznał go za nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro na tożsame okoliczności przeprowadzono dowód z zeznań matki powoda. Sąd zarazem pominął dowód z historii rachunków bankowych, których pozwany jest posiadaczem lub współposiadaczem również

uznając go za nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro pozwany przedłożył zeznania podatkowe za okres ostatnich 3 lat.

Jednocześnie, Sąd pominął dowód z informacji Powiatowego Urzędu Pracy w K. w zakresie ofert pracy dla matki powoda oraz dowód z zaświadczenia o wysokości wynagrodzenia M. P., skoro w niniejszym postępowaniu Sąd ocenia przede wszystkim, czy zwiększyły się możliwości zarobkowe pozwanego. Nadto matka powoda pozostaje na zasiłku macierzyńskim. Obowiązek alimentacyjny rodziców wyprzedza przy tym ewentualny obowiązek ojczyma.

Sąd zważył co następuje :

Małoletni powód domagał się podwyższenie alimentów na swoją rzecz do kwoty 1.200 zł miesięcznie. Podstawą zgłoszonego żądania jest art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków - uzasadniającą podwyższenie alimentów - rozumie się istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zwiększenie się możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, które to przesłanki w myśl art. 135 § 1 kro wyznaczają zakres obowiązku alimentacyjnego. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

Zdaniem Sądu, w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, przedmiotowe powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie. Przede wszystkim, należy zaznaczyć, że od chwili ustalenia dotychczasowych alimentów na rzecz powoda minęło ponad 3,5 roku. W tym okresie bez wątpienia, co zresztą dostrzegali sam pozwany, zwiększyły się usprawiedliwione potrzeby małoletniego. W czasie wydania wyroku rozwodowego powód miał ukończone 7 lat i dopiero rozpoczynał szkolną edukację, natomiast aktualnie M. ma 12 lat i chodzi do V – ej klasy. Zgodnie natomiast ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych np. z uczęszczaniem do szkoły, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (orzeczenie SN z dnia 1.06.1965 r. I CZ 135/64 , nie publ.).

W ocenie Sądu, do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda zaliczają się wydatki związane z jego codziennym utrzymaniem, tj. wyżywieniem, zakupem odzieży, obuwia, środków higienicznych i kosmetyków, jak również dotyczące realizacji obowiązku szkolnego. Obecnie do w/w potrzeb zaliczają się również wydatki związane z leczeniem M., w tym leczeniem okulistycznym z uwagi na pogłębiającą się u wadę wzroku. Określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, mieszkanie , odzież , leczenie) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja , opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest domeną ustaleń na podstawie dowodów, ale uwzględniając także zasady doświadczenia życiowego (Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49 , NP. 1951 , nr 2 s.52). Biorąc pod uwagę te zasady, zdaniem Sądu, za niewiarygodne należało uznać deklarowane przez matkę małoletniego wydatki związane z jego utrzymaniem na poziomie co najmniej 2.000 zł. W szczególności bowiem nie zostało wykazane, aby konieczne było ponoszenie wydatku w kwocie rzędu 200 zł – 250 zł miesięcznie w celu zapewnienia powodowi opieki medycznej z uwagi na zdiagnozowane zaburzenia pamięci krótkotrwałej. W świetle zeznań matki powoda, obecnie nie ma także potrzeby zakupu aparatu ortodontycznego dla M.. Nie można też przyjąć, jak to zostało wskazane w uzasadnieniu pozwu, że udział małoletniego w kosztach zakupu opału wynosi 566 zł miesięcznie, w opłatach za energię elektryczną w kwocie 170 zł miesięcznie, za TV i internet w kwocie 65 zł miesięcznie. Koszty w tej wysokości matka powoda i jej mąż ponosiliby także wówczas gdyby M. z nimi nie mieszkał. W aspekcie na uwagę zasługuje stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie zawarte w wyroku z dnia 23.03.2016 r. (sygn. I ACa 1755/15, Lex 2031152), zgodnie z którym : „brak podstaw do wliczania do obowiązku alimentacyjnego kosztów mieszkania i jego utrzymania. W kwocie alimentów należy jak już uwzględnić niejako ryczałtowo koszty zużycia wody, prądu, gazu (...), jednak koszt utrzymania i ogrzania mieszkania obciąża rodzica, któremu powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej i zobowiązany jest zapewnić dla siebie takie mieszkanie, które umożliwi pobyt z nim dzieci”. Sąd podzielając przytoczone stanowisko uznał, że uzasadnionym jest partycypowanie

przez małoletniego w tych kosztach w kwocie nie większej niż po 150 zł miesięcznie, a pełne miesięczne koszty utrzymania powoda wynoszą około 1.500 zł.

Pozwany podnosił, że matka powoda pobiera na niego świadczenie wychowawcze tzw. "500+", który to fakt nie może być pomijany przy ustalaniu rozmiaru obowiązku alimentacyjnego. Jednocześnie S. Z. na uzasadnienie swojego stanowiska powołał (niepełną, tj. w części korzystnej dla siebie) argumentację zawartą w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 16.04.2018r. w sprawie III RC 66/18.

Jak wynika z art. 135 § 3 pkt 3 i 4 kro świadczenia rodzinne o których mowa w ustawie z dnia 28.11.2003 r. o świadczeniach rodzinnych (a więc m.in. zasiłek rodzinny, zasiłek pielęgnacyjny) oraz świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11.02.2016 r. o pomocy państwa w wychowaniu dzieci (potocznie nazywane "świadczeniem 500+"), nie mają wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych. W ocenie Sądu, przepis ten należy interpretować w taki sposób, iż powyższe świadczenia nie wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego żadnego z rodziców, co oznacza, że fakt otrzymywania tych świadczeń, nie zwalnia żadnego z rodziców od swojej części uczestniczenia w kosztach utrzymania dziecka. Wydatki, które natomiast nie wiążą się z zaspokajaniem usprawiedliwionych potrzeb, ale stanowią wydatki dodatkowe (np. wycieczki, obozy, kolonie) powinny być zaspokajane w ramach świadczenia „500+”. Odmienna interpretacja powodowałaby, iż świadczenie wychowawcze nie miałoby być na co przeznaczane, a przecież jak wynika z art. 4 ust. 1 cytowanej ustawy, celem świadczenia wychowawczego jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych. Na gruncie przedmiotowej sprawy, Sąd nie dopatrywał się po stronie małoletniego powoda niestandardowych potrzeb, które mogłyby być finansowane ze świadczenia wychowawczego.

Sąd podziela natomiast stanowisko pozwanego, że wydatki poniesione przez matkę małoletniego na zakup komputera i tabletu, jako jednorazowe, nie mogą odnosić większego znaczenia, przy wymiarze wysokości świadczeń alimentacyjnych. Poza tym, w kontekście ustalenia, iż po stronie powoda brak jest ponad standardowych wydatków, na które powinno być przeznaczone świadczenie wychowawcze, to właśnie wydatek na kupno komputera i tabletu, można założyć że jest tego rodzaju wydatkiem, na jaki świadczenie „500+” powinno być wykorzystane.

W ocenie Sądu W. P. (1) swój obowiązek alimentacyjny względem syna M. realizuje poprzez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie (art. 135 § 2 kro). Nadto, w chwili obecnej poza powodem W. P. (1) ma obowiązek alimentacyjny jeszcze na dwie małoletnie córki.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych jest uzależniona również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Pozwany analogicznie jak w toku sprawy rozwodowej jest zatrudniony w M&K. F.. S. Z. z tytułu tego zatrudnienia w 2019 r. osiągnął przychód w kwocie 77.285,37 zł, natomiast jego dochód (po pomniejszeniu o składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz podatek należny) wyniósł 53.695,86 zł, co daje dochód wynoszący średnio 4.474 zł. Z kolei w 2020 r. przychód pozwanego wyniósł 83.308,95 zł, zaś dochód 57.204,06 zł. W ujęciu miesięcznym daje to również dochód w kwocie 4.767 zł, a więc na poziomie zbliżonym do roku poprzedniego. W 2021 roku pozwany osiągnął natomiast wynagrodzenie w: kwietniu - 8.055,91 zł brutto (5.627,04 zł netto), maju - 6.163,44 zł brutto (4.291,99 zł netto), czerwcu - 5.559,84 zł brutto (3.866,02 zł netto), lipcu - 6.915,36 zł brutto (4.822,42 zł netto), sierpniu - 7.009,65 zł brutto (4.888,47 zł netto), wrześniu - 6.352,74 zł brutto (4.425,64 zł netto) wobec czego, zasadnym jest uznanie, że pozwany nadal uzyskuje średnie wynagrodzenie na poziomie dochodów z dwóch poprzednich lat. W toku sprawy rozwodowej wynagrodzenie S. Z. wynosiło od 2.500 zł do 3.000 zł miesięcznie. Od 2017 roku wynagrodzenie pozwanego wzrosło zatem o ponad 1.600 zł.

Pozwany podnosił, iż w 2020 roku miał problemy zdrowotne, ale zdaniem Sądu okoliczności te nie spowodowały ograniczenia jego możliwości zarobkowych, skoro jak wynika z jego zeznań, aktualnie pracuje w pełnym zakresie, a nawet od czasu pobytu w szpitalu nie korzystał ze zwolnień lekarskich.

S. Z. podnosił również, iż ciężą na nim zobowiązania z tytułu zaciągniętych kredytów. Zgodnie stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 12.11.1976 r. w sprawie III CRN 236/76 (Lex nr 7875) zadłużenie bankowe zobowiązanego do alimentacji nie może powodować ograniczenia należnych uprawnionemu środków utrzymania.

Osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi bowiem się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego. Sąd przy ocenie możliwości zarobkowych pozwanego nie brał zatem pod uwagę w/w zobowiązań. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że S. Z. wszystkie kredyty zaciągnął już po ustaleniu alimentów na rzecz małoletniego powoda, a nadto, że kredyt zaciągnięty w 2020 r. na zakup telewizora będzie spłacany jeszcze tylko do maja br. Poza tym, jeden z kredytów z 2021 r. został zaciągnięty przez pozwanego w (...) Banku (...) już po zainicjowaniu niniejszego postępowania, a drugi nawet po doręczeniu mu odpisu pozwu (vide: k.16 i 49-50).

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż pozwany jest w stanie łożyć alimenty podwyższone o 300 zł i dlatego na podstawie cytowanych przepisów, orzekł jak w pkt I wyroku.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 200 zł tytułem częściowego zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, mając na uwadze, że powództwo zostało uwzględnione w 50%. Zdaniem Sądu uzyskiwanie dochodów w kwocie ponad 4,5 tys zł miesięcznie pozwala pozwanemu na pokrycie tych kosztów, mimo obciążających go co miesięcznych wydatków, w tym i alimentów. Nadto należy mieć na uwadze, iż pozwany był w sprawie reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, co zapewne generowało dla niego zdecydowanie wyższe wydatki, niż obowiązek uiszczenia kosztów sądowych.

Sędzia Agnieszka Pietruszka